

תת"ע 4564/09/18 - מדינת ישראל נגד אשר תורג'מן

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4564-09-18 מדינת ישראל נ' תורג'מן
תת"ע 4639-09-18 מדינת ישראל נ' תורג'מן
בפני כבוד השופט נאיל מהנא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אשר תורג'מן

הנאשם

הכרעת דין

הנאשם שלפני קיבל שתי הודעות תשלום קנס, שתיהן מאותו מקום, מאותו יום ובאותה שעה, משני שוטרים שונים: האחד בגין עבירה של העמדת רכב באופן שיש בו משום הפרעה לתנועה בניגוד לתקנה 71(1) לתקנות התעבורה, והשני בגין עבירה של אי ציות לתמרור 432 בכך שהחנה את רכבו במקום אסור בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

מדובר בנהג מונית אשר במועד הנ"ל העמיד את רכבו ליד שער האשפות בירושלים במפרץ חניה בו מותרת העלאה והורדת נוסעים בלבד.

תחילתו של הארוע היה בכך שהשוטר אמיר טנוס (להלן: "השוטר הראשון") ניגש לנאשם באותו מקום ולאחר שנמסרו לו רשיונותיו הוא חזר לביתן השמירה אשר מוצב בכניסה למתחם הכותל, שם החל לרשום לנאשם דוח בגין עבירה של אי ציות לתמרור 432, בכך שעל פי הטענה הוא החנה את המונית הנ"ל במקום בו מוצב תמרור האוסר חניה מלבד העלאת והורדת נוסעים. במהלך רישום הדו"ח בעוד הנאשם ממתין לסיום רישום הדו"ח, הגיע שוטר אחר רכוב על קטנוע, אור דרורי (להלן: "השוטר השני"), אשר הבחין ברכב הנאשם עומד במקום והחל לרשום דוח בגין עבירה של הפרעה לתנועה.

אין מחלוקת כי השוטר השני לא ידע מלכתחילה כי הנאשם נמצא במשמורת של השוטר הראשון. אולם מאוחר יותר

כאשר הנאשם פנה לשוטט הראשון על מנת שיגש לשוטט השני ויודיע לו כי הוא נמצא בטיפולו על מנת שיחדל מרישום הדוח, טען השוטט דרורי כי הוא כבר החל ברישום הדוח וכי לא ניתן לטענתו לבטלו.

כך למעשה קיבל הנאשם לידיו באותו מקום באותו יום ובאותה שעה שני דוחות משני שוטטים שונים בגין שתי עבירות שונות.

הנאשם ביקש להישפט על שני הדוחות, ובמועד שנקבע לדיון כפר במיוחס לו בכל אחד מהדוחות, ומאחר שמדובר בפרשייה אחת בגין ארוע אחד, הסכמתי לאחד את הדיון בשני התיקים והתיק נקבע לשמיעת הראיות לפני.

במועד ההוכחות העידו מטעם המאשימה שני השוטטים הנ"ל והוגשו ע"י כל אחד מהם הדוח שנערך על ידו (1/ת) ו-(2/ת).

במהלך עדותו בפני חזר השוטט טנוס על הנסיבות המתוארות בדוח הראשון. הוא לא זכר את הארוע לפרטי פרטים אולם טענת הנאשם כי הוא עמד במקום לאחר שהוריד תיירים שהסיע במונית לא נסתרה.

טענת הנאשם כי בעת שעסק בהורדת מזוודותיהם של הנוסעים קיבל הזמנה מאפליקציית גט טקסי, אשר פרטיה הוצגו לפני, גם היא לא נסתרה. השוטט טנוס גם אישר כי באותו רגע ובעת שעסק ברישום הדוח לנאשם הבחין בשוטט השני ואף ניגש אליו והתריע בפניו כי הנאשם היה בטיפולו במהלך רישום דוח.

זאת ועוד, טענת הנאשם כי בעת שעמד לזמן קצר על מנת להוריד נוסעים הרכב היה מונע, גם היא לא נסתרה ע"י שוטט זה.

הנאשם הציג תמונות שצולמו בזמן הארוע לפיהם רואים בבירור כי רכבו עמד במפרץ החניה, לא היווה הפרעה לתנועה ואף בקצה התמונה רואים את הנוסעים שהזמינו את הנסיעה, אשר לטענתו, ירדו מהמונית לאור הזמן הממושך שנלקח לצורך רישום הדוח.

עוד הציג הנאשם את רצף ההזמנות שהיו לו באותה עת מאפליקציית גט טקסי, לפיהם לא מן הנמנע שהוא אכן היה במהלך העלאה או הורדה של נוסעים ולא חנה במקום.

בנסיבות אלה, הנאשם הצליח לעורר ספק ביחס לביצוע העבירה המיוחסת לו בדוח הראשון. שכן עמידתו במקום היתה לצורך העלאה או הורדה של נוסעים לפרק זמן קצר ולא כפי שנטען כי לכאורה הוא החנה את הרכב מקום בו מוצב תמרור 432 האוסר חניה מלבד העלאה או הורדה של נוסעים.

בנסיבות אלה אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מהעבירה המיוחסת לו בדוח הראשון קרי חניה במקום אסור.

לענין הדוח השני, הרי ברור כי לא היה מקום ליחס לנאשם את העבירה המצויינת בדוח, קרי: הפרעה לתנועה, וזאת מהסיבה שמעת שעוכב ע"י השוטר הראשון לצורך מתן דוח, הרי הוא הפך נשלט בידיו של שוטר ובמשמרתו. על כן אין לראות בעמידתו במקום כעמידה שיש בה משום הפרעה לתנועה מאחר וזו היתה בהיתר מאותו שוטר שטיפל בו.

השוטר דרורי אישר בחקירתו לפני כי הגיע למקום עם האופנוע המשטרתי, ומשראה כי המונית עומדת במקום ומהווה לטענתו הפרעה לתנועה החל לרשום את הדוח שהינו דוח מסוג "הדבקה", קרי דוח שניתן לרכב עומד אשר המחזיק בו אינו נמצא בקרבתו. השוטר דרורי נשאל האם התנהגותו היתה משתנה אילו ידע כי הנאשם היה בטיפולו של שוטר אחר והוא ציין כי אם אכן היה יודע כי הנאשם מעוכב ע"י שוטר אחר, הוא לא היה רושם לו את הדוח האמור.

בנסיבות אלה, אני מזכה את הנאשם גם מהעבירה המיוחסת לו בדוח השני, קרי הפרעה לתנועה.

כללו של דבר, הנאשם הצליח לעורר ספק ביחס למיוחס לו בכתב האישום הראשון ואני מזכה אותו מעבירה זו מחמת הספק. ואילו לגבי העבירה השניה המיוחסת לנאשם בכתב האישום השני, אני מזכה את הנאשם זיכוי מוחלט.

ניתנה היום, ה' אדר א' תשע"ט, 10 פברואר 2019, במעמד הצדדים